

اروپا: حالا نوبت موشکی و منطقه

نخست وزیر انگلیس و صدراعظم آلمان در موضعی مشترک خواستار اجماع جهانی علیه برنامه موشکی و سیاست منطقه ای ایران شدند

فرانسه: با همکاری آمریکا و همه شرکای مربوط آماده اتخاذ اقداماتی برای برخورد با برنامه موشکی و فعالیت های منطقه ای ایران هستیم

صفحه ۲

کی از همه ترامپ تره؟

■ سمیرا کریمشاهی

این سطور شاید برای عده ای ناراحت کننده باشد! اما اگر یک بار ناراحت شویم بهتر از آن است که یک عمر ناراحت باشیم! اگر یک بار یکی تنهای محکم به ما بزند یا سقلمه ای به بازو بکوبد یا مشتیی حواله تخت سینمان کند که به هوش آییم بهتر از آن است که عمری حسرت بخوریم که چرا یک بار یکی محکم در گوش مان نزد که حواس مان را جمع کنیم و آنچه مان باشیم که آنچه مان شود ایران و ایرانی، و موجبات غرور مان را، غیرت مان در حفظ مملکت مان و رونق زندگی مان فراهم آورد! و اما بعد...

آری! ایرانی ها زود غیرتی می شوند، کسی نباید نگاه چپ به ما داشته باشند، اگر نه باید عطای صفحه شخصی اش را به لقای بیخشد. حالا مسی به تیم ملی مان گل بزند یا ترامپ به ما توهین کند فرقی برای مان نمی کند؛ ملت همیشه حاضر در صحنه حماسه ای خلق می کنند از نوع حمله به فضای مجازی با سلاح فحش و ساختن هزاران هزار جک و لطیفه! مسی طبق وظیفه ای که برایش تعریف شده عمل می کند، برای کشورش از جان مایه می گذارد، حتی تنه درهای جام جهانی را به روی تیمش می گشاید، دلیل نمی شود «چقدر خوبیم ما» او را از تلاش باز دارد تا از فحش های ایرانی در امان بماند.

از حرف های ترامپ هم نباید تعجب کرد، ترامپ به اقتضای وظیفه دشمنی با ایران عمل می کند، مگر توقعی جز این داشتیم؟! ترامپ همان دست چدنی اوپامای مذب و باهوش است که فقط دستکش مخملی او را کنار گذاشته است، مگر بقیه شان فحش و توهین و ناسزا نگفته بودند که از این یکی تعجب کنیم؟! نباید ذات دشمنی و بدعهدی آمریکایی ها را به یک شخص مثل ترامپ تقلیل دهیم. رابطه آمریکا با ایران همیشه اینگونه بوده و خواهد بود. اگر این همتی که ایرانیان فعال فضای مجازی صرف فحش دادن در صفحه شخصی ترامپ کرده اند برای به راه انداختن یک پوش وطنی به کار گرفته می شد، مثل حمایت از تولید داخلی، چه اتفاقی می افتاد؟! اگر آن زمانی که رهبری دائم می گفتند کلید حل مشکلات ما در ژنو و نیویورک نیست، مسؤولان ما به جای دخیل بستن به آمریکا و گره زدن حتی آب خوردن مان به مذاکره و توافق، تمرکز و توجه شان به استعداد های داخلی بود، چه می شد؟

ادامه در صفحه ۵

لغو تحریم ها چه شد؟!

■ حسین قبادیانی

ناظر بر دهها مورد درشت گویی علیه اصحاب نقد و نیز ناظر بر تکرار همان مواضع منتقد توسط بعضی ها، احتمالا این حق برای ما محفوظ است که این روزها، حضرات را با عرض معذرت، با حواله به جهنم بدیم که نلرزد یا بی سواد و بی شناسنامه و بزدل سیاسی و افراطی و تندرو و متحجر و عقبمانده بخوانیم اما سخن بر سیاق کینه و کنایه، منش ما نیست! پس کمافی السابق، از در خیرخواهی وارد می شویم! آقای روحانی! آقای ظریف! یادتان هست روزگاری فرض را بر این گرفتیم که «اصلا شما راست می گوید و برجام، فتح الفتوح! لطفاً برای جلوگیری از پاره شدن دستاورد گرانقدرتان، متولیان وظیفه شناسی برای این طفل نوپا باشید و الا عدم پاسخ شایسته به رفتار و گفتار اوپاما و جان کری، حتما سبب خواهد شد برجام دچار پارگی شود؟! بله البته! این روزها هیچ کجای کاغذ برجام پاره نیست لیکن لغو شدن شمار کثیری از تحریم های قبلی فقط روی کاغذ که منجر به عدم مشاهده عینی عواید آن شده، به علاوه اعمال تحریم های جدید که «مادر تحریم ها» فعلا جدیدترین و عجیب ترین و پرمایه ترین آن است، مع الاسف آدمی را به این آرزو وامی دارد که کاش همان کاغذ برجام توسط سران قبلی و فعلی کاغذ سفید پاره می شد! عاقبت، خودتان مکرر گفته اید که «کاتسا» نقض توأمان جسم و روح برجام است! لذا، «پارگی کاغذی» بدتر است! آقای روحانی! آقای ظریف! یادتان هست گفتیم جواب دردی اموال ملت ایران توسط بانکی ها آن هم در پاسبرجام، ارسال چند ایمیل برای وزیر خارجه آمریکا نیست؟! یادتان هست گفتیم وقتی اوپاما و جان کری در روز روشن و به شکل علنی و رسمی و با صدای بلند و بلکه هم در مقام عمل، حالا بگو روح برجام را دارند نقض می کنند، زبینه نیست پاسخ شما خلاصه شود در لاله گوش چند نماینده مجلس در چند جلسه خصوصی؟! یادتان هست گفتیم این همه شل آمدن، از قضا دشمن را تحریک به نقض عهد مضاعف می کند به حدی که اندک تناسبی میان داده های ما به دشمن و ستانده های ما از دشمن، باقی نگذارد؟! یادتان هست گفتیم کمی بیشتر هوای برجام تان را داشته باشید و کمی بیشتر روی آن تعصب داشته باشید؟! یادتان هست گفتیم اگر می خواهید فتح الفتوح تان لکه دار نشود، اندکی جدی تر برابر شیطنتهای شیطان بزرگ، موضع بگیرید که سران کاغذ سفید فکر

ادامه در صفحه ۵

خدا حافظی دولت با انتظارات مردم از برجام

■ امیر استکی

جان گر به لب ما رسد، از غیر ننالیم/ با کس ننگالیم/ از خویش بنالیم که جان سخن اینجاست/ از ماست که بر ماست پس از سخنان جمعه شنب ترامپ پرشی که بسیار مطرح می شود این است که در شرایط کنونی «چه باید کرد؟». به نظر نگارنده باید در وهله اول با انتظارات مان از برجام خدا حافظی کنیم و اما بعد، به کار بردن عنوان رژیم دیکتاتوری برای توصیف نظام سیاسی ایران توسط ترامپ، سرنخی است از عدم به رسمیت شناختن موشکی کشور به عنوان یک حاکمیت مشروع توسط دونالد ترامپ و این همانگونه که بعضی تحلیلگران اشاره کرده اند، سویی محتمل بودن جنگ را به مشام می رساند، لذا جمهوری اسلامی ایران باید در تمام سناریوهایی که برای ادامه روند کنونی طراحی می کند، به عوامل بازدارنده موشکی کشور به عنوان خط قرمزهای حیاتی و فوق العاده اساسی نگاه کند. ماکزهر به سر برنامه موشکی به معنای پانهدان در کاتالی است که گام آخر آن در ادبیات آمریکایی ها تغییر رژیم در ایران خواهد بود. به روشنی باید از افتادن به این وادی پرهیز کرد و راههای دیگر را آزمود. در این زمینه این برای ما اساسی است که بدانیم فردای برجام از چه ناحیه ای ضربه خورده ایم؟ به وضوح بیشترین ضربه و بزرگ ترین ناکامی ها برای ما در زمینه مالی و دسترسی ما به چرخه دلار بوده است. تحریم های جدیدالتصویب موسوم به کاتسا- همانی که رسانه ها «مادر تحریم ها» توصیفش کردند و رئیس جمهور هم چندی پیش بدان اشاره کرد- که از دهم آبان ماه اجرایی می شود و مابقی ساختارهای تحریمی به جامانده از پیش، همه و همه دسترسی ما به منابع دلاری و چرخه دلار را هدف قرار داده اند و بر همین اساس است که ریسک همکاری مالی با ایران برای شرکتها و بانکهای خارجی به موجب وجود لیست بلنڈبالایی از نهادهای شرکتها و اشخاص در اس دی ان لیست، بسیار بالانست. مهم ترین راهکار برای ایران اکنون خروج از سازوکارهایی است که در اشراف کامل ایالات متحده قرار دارند. هر ترانکش کوچک مالی بر مبنای دلار برای ایالات متحده براجتی قابل رهگیری خواهد بود. ما باید بر اساس وزن تجارت خارجی و مشتریان اصلی نفت کشور به انعقاد پیمان های دوجانبه پولی اقدام کنیم. اگر چه این کار باید زودتر از این انجام می شد و خوش بینی مغرط دولتمردان ما به برجام

ادامه در صفحه ۵

زنجیره های نیستیم

وطن امروز: اختلاف تیتیر یک های ۲ روزنامه همسو، هرگز در «روزنامه نگاری» امر عجیبی نیست، لذا آنچه در تاریخ شنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۶ در صفحه نخست «وطن امروز» و «کیهان» تیتیر یک شد، خودش به تنهایی سند متقنی از زنجیره ای نبودن روزنامه های جریان انقلاب است. بگذریم که به رغم ظاهر متفاوت، حرف حساب هر دو تیتیر یک، یکی بود. اشاره «کیهان» به حفظ برجام توسط آمریکا برای ایران بود تا ما هم در برجام بنامیم و هم در تحریم و اشاره ما به پاره شدن اهداف مدنظر برای برجام بود و اینکه فی الواقع «سران کاغذ سفید» ۲ هدف ما از برجام یعنی «لغو تحریم های قبلی» و «عدم تصویب تحریم جدید» را رسماً و علناً پاره کردند که متأسفانه جز این هم نیست! بنابراین کاملاً واضح است که نه منظور «وطن امروز» پاره کردن کاغذ برجام توسط آمریکا بوده و نه مراد «کیهان» حفظ اهداف آن توافقی که قرار بود ضمن لغو بلامرده تحریم های قبلی، مانع تصویب تحریم جدید هم بشود! قدر مسلم، آن چیزی مایه رسوایی و آبروریزی است که در روزنامه های زنجیره ای، مسبب تیتیر یک های درشت و صلابت نادرستی چون «صحیح بدون تحریم» و «پایان تحریم ها» در فردای توافق شد!

■ و اما برجام پاره

پیش تر توضیح دادیم که یک معنای پاره کردن برجام این است که آمریکا رسماً اعلام کند از برجام خارج می شود. این یعنی رئیس جمهور آمریکا از waive کردن تحریم ها در مهلت زمانی مشخص خودداری کند یا کنگره تحریم های تعلیق شده در برجام را مستقیماً بازگرداند. در واقع این رسمی ترین و ساده ترین شکل خروج از برجام است که آمریکا را به مقصر اول و آخر به هم خوردن توافق بدل می کند. شکل دیگر اما این است که آمریکا تحریم های تعلیق شده در برجام را موضوعاً و مصداقاً در قالب عناوین و قوانین دیگر بازگرداند، بدون آنکه رسماً اعلام کند از برجام خارج شده است. در این حالت هم آمریکاییان توافق زده ای آنکه هزینه های حقوقی خروج رسمی از برجام را بپردازد. قانون کاتسا اکنون دقیقاً چنین کاری می کند. همین جای یاد یک سوء تفاهم مهم را برطرف کرد؛ اینکه گفته شود ترامپ زیر توافق زده یا برجام را پاره کرده به هیچ وجه به معنی نامطلوب بودن برجام برای ترامپ یا آمریکا نیست.

ادامه در صفحه ۵